

prima instanță – P. Cocitov
instanța de apel – A. Garbuz, G. Polivenco, O. Moraru

dosarul nr.2rac-443/15

ÎNCHEIERE

23 decembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către societatea pe acțiuni „JLC”, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a societății pe acțiuni „JLC” împotriva întreprinderii individuale ”Rezuș Ecaterina”, cu privire la încasarea datoriei, împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 28 iulie 2015, prin care a fost admis apelul declarat de întreprinderea individuală ”Rezuș Ecaterina”, casată hotărârea Judecătoriei Soroca din 15 decembrie 2014 și emisă o nouă hotărâre de respingere a acțiunii

c o n s t a t ă

La 11 august 2014 societatea pe acțiuni „JLC” (S.A. „JLC”) a depus cerere de chemare în judecată împotriva întreprinderii individuale ”Rezuș Ecaterina” (Î.I. ”Rezuș Ecaterina”) cu privire la încasarea sumei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 20 iunie 2011 S.A. „JLC” și Î.I. ”Rezuș Ecaterina” au încheiat contractul de comodat nr. 236, prin care S.A. „JLC” s-a obligat să transmită în folosință Î.I. ”Rezuș Ecaterina” frigiderul cu coș, marca “Cristal” în valoare de 5000 lei, iar Î.I. ”Rezuș Ecaterina” s-a obligat să păstreze și să comercializeze doar marfa transmisă de reclamant în acest frigider.

Precizează că la 20 iunie 2011 conform facturii de expediție seria HA nr. 1308062 reclamantul a transmis frigiderul cu coș, marca “Cristal” în valoare de 5000 lei.

Indică reclamantul că Î.I. ”Rezuș Ecaterina” sistematic a încălcat obligația asumată.

La 13 mai 2011, a livrat marfa în mărime de 1066,80 lei, fiind eliberată factura fiscală cu nr. SU 3654500 din 13 mai 2011 iar la 15 iunie 2011 a livrat marfa în mărime de 1139,10 lei, fiind eliberată factura fiscală nr. BP 0304491 din 15 iunie 2011 pentru comercializare și păstrare în frigiderul cu coș transmis.

Mai indică reclamantul că, deoarece a întrerupt livrarea produselor către Î.I. "Rezuș Ecaterina", reprezentantul reclamantului s-a prezentat la sediul acesteia în scopul ridicării frigiderului, însă s-a stabilit frigiderul transmis în baza contractului nu este de găsit.

Precizează reclamantul că, la 13 mai 2014 a expediat în adresa Î.I. "Rezuș Ecaterina" pretenția nr. 162/4, solicitând achitarea sumei de 5000 lei ce constituie contravaloarea frigiderul cu coș, în termen de 7 zile.

Indică reclamantul că, Î.I. "Rezuș Ecaterina" a lăsat pretenția fără răspuns.

Prin hotărârea judecătoreiei Soroca din 15 decembrie 2014 acțiunea a fost admisă și s-a încasat de la Î.I. "Rezuș Ecaterina" în beneficiul S.A. „JLC” datoria în sumă de 5000 lei.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 28 iulie 2015, a fost admis apelul declarat de întreprinderea individuală "Rezuș Ecaterina", casată hotărârea Judecătoreiei Soroca din 15 decembrie 2014 și emisă o nouă hotărâre de respingere a acțiunii ca neîntemeiată.

La 28 septembrie 2015 S.A. „JLC” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat că, instanța de apel a examinat apelul încălcând normele de drept material și procedural.

În susținerea celor indicate precizează S.A. „JLC” că în cadrul examinării cauzei în instanța de apel nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțe importante pentru soluționarea pricinii și prin urmare a fost emisă o hotărâre ilegală și lipsită de temei juridic.

Recurentul reiterează că instanța nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de S.A. „JLC” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de S.A. „JLC” asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de S.A. „JLC” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul societății pe acțiuni „JLC” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat